ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου **101**

1 Ιουλίου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3857

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την Εμπορική Ναυτιλία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την Εμπορική Ναυτιλία, που υπογράφηκε, στην Αθήνα στις 6 Δεκεμβρίου 2001, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την Εμπορική Ναυτιλία

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αποκαλούμενες στο εξής τα Μέρη,

Επιθυμώντας να αναπτύξουν την συνεργασία μεταξύ των δύο Κρατών στον τομέα της εμπορικής ναυτιλίας και να συμβάλουν στην ανάπτυξη της διεθνούς ναυτιλίας με βάση τις αρχές της ελευθερίας της εμπορικής ναυσιπλοΐας,

Συμφώνησαν τα εξής:

Άρθρο 1

Στη Συμφωνία αυτή:

1. Ο όρος «πλοίο του Μέρους» θα σημαίνει οιοδήποτε πλοίο νηολογημένο στα νηολόγια του Μέρους αυτού και το οποίο φέρει την σημαία του Κράτους του.

Εν τούτοις, ο όρος αυτός δεν θα περιλαμβάνει:

(α) Τα πολεμικά και άλλα κρατικά πλοία δραστηριοποιούμενα σε μη εμπορικούς σκοπούς.

(β) Τα Πλοία επιστημονικής έρευνας.

(γ) Τα Ναυταθλητικά και σκάφη αναψυχής.

2. Ο όρος «μέλος του πληρώματος» θα σημαίνει τον πλοίαρχο και κάθε άλλο πρόσωπο που έχει πράγματι προσληφθεί για την εκτέλεση καθηκόντων σε σχέση με την εργασία ή υπηρεσία επί του πλοίου κατά την διάρκεια ταξιδιού και περιλαμβάνεται σιην κατάσταση πληρώματος.

3. Ο όρος «αρμόδιες αρχές» θα σημαίνει:

- Στην Ελληνική Δημοκρατία - το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας

- Στην Ρωσική Ομοσπονδία- το Υπουργείο Μεταφορών της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Σε περίπτωση οιωνδήποτε αλλαγών αναφορικά με πς αρμόδιες αρχές, τα Μέρη θα ενημερώνουν κατάλληλα το ένα το άλλο δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 2

Τα Μέρη θα αναπτύσσουν διμερείς σχέσεις στον τομέα της εμπορικής ναυτιλίας με βάση τις αρχές του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού και της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και θα απέχουν από κάθε ενέργεια που θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές και το εμπόριο.

Άρθρο 3

1. Τα Μέρη θα συνεχίσουν, εντός των ορίων της αντίστοιχης εθνικής τους νομοθεσίας, τις προσπάθειές τους για την διατήρηση και ανάπτυξη συνεχούς και αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Κρατών τους. Ειδικότερα, τα Μέρη θα διενεργούν αμοιβαίες διαβουλεύσεις και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών τους.

2. Τα Μέρη θα παρέχουν το ένα στο άλλο, στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους, τεχνική βοήθεια για την ανάπτυξη των θαλασσίων μεταφορών.

Για τον σκοπό αυτό, τα Μέρη θα προάγουν και θα ενθαρρύνουν την ανάπτυξη των επαφών και της συνεργασίας μεταξύ των ναυτιλιακών και των συναφών οργανισμών και επιχειρήσεών τους.

Άρθρο 4

1. Τα Μέρη θα ακολουθούν στην διεθνή ναυτιλία τις αρχές του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού και ειδικότερα:

(α) Θα εφαρμόζουν αποτελεσματικά την αρχή της ανεμπόδιστης πρόσβασης των πλοίων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας στις θαλάσσιες μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών, μεταξύ

των λιμένων τους, καθώς επίσης και μεταξύ των λιμένων τους και λιμένων τρίτων Κρατών,

(β) Δεν θα εφαρμόζουν οποιεσδήποτε ρυθμίσεις κατανομής φορτίων στην διεθνή ναυτιλία, μ' εξαίρεση εκείνες τις περιπτώσεις όπου ναυτιλιακές εταιρείες τακτικών γραμμών δεν θα μπορούσαν διαφορετικά να έχουν ουσιαστική ευκαιρία να δραστηριοποιηθούν στο εμπόριο προς και από ένα τρίτο Κράτος,

(γ) Δεν θα εισάγουν οποιεσδήποτε ρυθμίσεις διάκρισης οχετικά με τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών,

(δ) Θα συνεργάζονται για την εξάλειψη των εμποδίων τα οποία μπορεί να παρακωλύουν την ανάπτυξη των θαλασσίων μεταφορών μεταξύ των λιμένων των Κρατών τους,

(ε) Δεν θα παρακωλύουν την συμμετοχή των πλοίων των Μερών, στις θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ των λιμένων των Κρατών τους και των λιμένων τρίτων Κρατών.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, δεν θα επηρεάζουν το δικαίωμα των πλοίων τρίτων Κρατών να συμμετέχουν στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμένων των Μερών.

Άρθρο 5

1. Κάθε Μέρος θα παρέχει στα πλοία του άλλου Μέρους την ίδια μεταχείριση την οποία παρέχει στα πλοία του που απασχολούνται σε διεθνείς πλόες, σε ό,τι αφορά την ελεύθερη είσοδο σε λιμάνια, την διάθεση των προβλητών, την πλήρη χρήση των λιμενικών ευκολιών προς φόρτωση και εκφόρτωση φορτίων, την μεταφόρτωση φορτίων, την επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, καθώς επίσης και την πληρωμή των σχετικών τελών και δικαιωμάτων, την χρήση των υπηρεσιών που προορίζονται για την ναυσιπλοΐα και την άσκηση συνήθων εμπορικών πράξεων.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού:

(α) δεν θα εφαρμόζονται σε λιμάνια που δεν είναι ανοικτά για την είσοδο ξένων πλοίων,

(β) δεν θα επηρεάζουν τους κανονισμούς που αφορούν την είσοδο και παραμονή αλλοδαπών,

(γ) δεν θα εφαρμόζονται σε δραστηριότητες που επιφυλάσσονται από καθένα από τα Μέρη για τα πλοία τους ή τους οργανισμούς και επιχειρήσεις τους και που περιλαμβάνουν ειδικότερα την ακτοπλοΐα, αλιεία, πλοήγηση, ρυμούλκηση, ναυαγιαίρεση και επιθαλάσσια αρωγή,

(δ) δεν θα υποχρεώνουν το καθένα από τα Μέρη να επεκτείνει στα πλοία του άλλου Μέρους εξαιρέσεις από απαιτήσεις για υποχρεωτική πλοήγηση που παρέχονται στα πλοία του.

Άρθρο 6

1. Εάν από την Συμφωνία αυτή δεν προβλέπεται διαφορετικά, τα Μέρη θα παρέχουν το ένα στο άλλο την μεταχείριση του μάλλον ευνοούμενου κράτους σε όλα τα θέματα που αφορούν την εμπορική ναυτιλία.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δεν θα εφαρμόζονται προκειμένου για:

(α) πλεονεκτήματα, που απορρέουν από τη συμμετοχή καθενός από τα Μέρη σε οικονομική κοινότητα οιασδήποτε μορφής,

(β) πλεονεκτήματα που καθένα από τα Μέρη παρέχει ή πιθανόν να παρέχει σε γειτονικά Κράτη.

Άρθρο 7

Τα Μέρη θα υιοθετούν, εντός των ορίων της εθνικής τους νομοθεσίας και των κανονισμών λιμένος, καθώς επίσης και των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο, όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση και επίσπευση της ναυτιλιακής κίνησης την αποφυγή των μη αναγκαίων καθυστερήσεων των πλοίων και την επίσπευση και απλούστευση, κατά το δυνατόν, της διεξαγωγής των τελωνειακών και λοιπών διατυπώσεων, που εφαρμόζονται στα λιμάνια.

Άρθρο 8

1. Τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εθνικότητα των πλοίων καθώς και όλα τα άλλα ναυτιλιακά έγγραφα του πλοίου που έχουν εκδοθεί ή αναγνωρισθεί από το ένα από τα Μέρη, θα αναγνωρίζονται και από το άλλο Μέρος.

2. Τα πλοία του καθενός από τα Μέρη, που έχουν νόμιμα εκδοθέντα πιστοποιητικά καταμέτρησης δεν θα υπόκεινται σε ανακαταμέτρηση στα λιμάνια του άλλου Μέρους και η χωρητικότητα που σημειώνεται στο πιστοποιητικό καταμέτρησης θα λαμβάνεται ως βάση για τον υπολογισμό των πάσης φύσεως ή ονομασίας λιμενικών τελών.

Άρθρο 9

1. Κάθε Μέρος θα αναγνωρίζει τα αποδεικτικά ταυτότητας που έχουν εκδοθεί από τις Αρμόδιες Αρχές του άλλου Μέρους για μέλη του πληρώματος τα οποία είναι υπήκοοι του Κράτους του Μέρους αυτού και θα παρέχει στους κατόχους αυτών των αποδεικτικών ταυτότητας τα δικαιώματα, που αναφέρονται στα άρθρα 10 και 11 της Συμφωνίας αυτής με τους όρους που αναφέρονται σ' αυτά.

Τα εν λόγω αποδεικτικά ταυτότητας είναι:

- Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας: το Ελληνικό Ναυτικό Φυλλάδιο και το Ελληνικό Διαβατήριο,
- Στην περίπτωση της Ρωσικής Ομοσπονδίας: το Διαβατήριο Ναυτικού.

2. Οι διατάξεις των Άρθρων 10 και 11 της Συμφωνίας αυτής θα εφαρμόζονται ανάλογα επί οιουδήποτε προσώπου το οποίον δεν είναι υπήκοος της Ελληνικής ή της Ρωσικής Ομοσπονδίας αλλά κατέχει αποδεικτικό ταυτότητας σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης για τη Διευκόλυνση της Διεθνούς Ναυτιλιακής Κίνησης του 1965 και του Παραρτήματος αυτής ή το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με την αριθμ. 108 Σύμβαση του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας του 1958 που αφορά τα αποδεικτικά ταυτότητας των ναυτικών. Τέτοια αποδεικτικά ταυτότητας θα πρέπει να εκδοθούν από Κράτος το οποίο είναι μέλος της σχετικής Συμβάσεως και θα εγγυάται την είσοδο και πάλι του κατόχου στην χώρα που εξέδωσε το αποδεικτικό.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 10 και 11 της Συμφωνίας αυτής θα εφαρμόζονται, κατά το δυνατόν, επί οιουδήποτε προσώπου το οποίο δεν είναι υπήκοος της Ελληνικής Δημοκρατίας ή της Ρωσικής Ομοσπονδίας και κατέχει έγγραφο ταυτότητας διαφορετικό από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 10

1. Μέλη πληρώματος πλοίου του ενός από τα Μέρη κάτοχοι των αποδεικτικών ταυτότητος ναυτικού που αναφέρονται στο άρθρο 9 της Συμφωνίας αυτής θα επιτρέπεται να παραμένουν με προσωρινή άδεια εξόδου στην ξηρά χωρίς θεωρήσεις (visa), κατά την διάρκεια παραμονής του πλοίου σε λιμάνι του άλλου Μέρους, σύμφωνα με τους κανονισμούς, που ισχύουν στο εν λόγω.- λιμάνι, με την προϋπόθεση ότι ο πλοίαρχος υποβάλει την κατάσταση πληρώματος στις Αρμόδιες Αρχές.

2. Κατά την αποβίβαση και επιστροφή στο πλοίο, τα προαναφερθέντα πρόσωπα θα υπόκεινται σε έλεγχο εισόδου και εξόδου καθώς και σε τελωνειακό έλεγχο σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν στο εν λόγω λιμάνι.

Άρθρο 11

1. Οι κάτοχοι των αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού που αναφέρονται στο άρθρο 9 της Συμφωνίας αυτής, θα επιτρέπεται να εισέρχονται ή να εξέρχονται από την επικράτεια του Κράτους του άλλου Μέρους ή να διέρχονται ΤΡΑΝΖΙΤ ως επιβάτες οιουδήποτε μεταφορικού μέσου με σκοπό να συναντήσουν το πλοίο τους ή να μετακινηθούν σε άλλο πλοίο ή να επαναπατρισθούν ή για οιονδήποτε άλλο λόγο ο οποίος θα είναι αποδεκτός από τις Αρχές αυτού του άλλου Μέρους.

2. Σε όλες τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού περιπτώσεις, οι ναυτικοί πρέπει να έχουν τις αντίστοιχες θεωρήσεις του άλλου Μέρους οι οποίες θα χορηγούνται από τις Αρμόδιες Αρχές το συντομότερο δυνατό.

3. Σε περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος του αποδεικτικού ταυτότητας ναυτικού ως αναφέρεται στο άρθρο 9 της Συμφωνίας αυτής δεν είναι υπήκοος της Ελληνικής Δημοκρατίας ή της Ρωσικής Ομοσπονδίας, η αναφερόμενη στο παρόν άρθρο θεώρηση για την είσοδο ή την διέλευση «ΤΡΑΝΖΙΤ» μέσω της επικράτειας του Κράτους του άλλου Μέρους θα χορηγείται με την προϋπόθεση ότι η επιστροφή στην επικράτεια του Κράτους του Μέρους το οποίο εξέδωσε το αποδεικτικό ταυτότητας του ναυτικού είναι εγγυημένη για τον κάτοχο τέτοιου αποδεικτικού.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 9-11 της Συμφωνίας αυτής, οι κανονισμοί σχετικά με την είσοδο, παραμονή και αναχώρηση αλλοδαπών διατηρούνται σε πλήρη ισχύ στις επικράτειες των Κρατών των Μερών.

2. Κάθε Μέρος επιφυλάσσει για τον εαυτό του το δικαίωμα να αρνηθεί την είσοδο στην επικράτεια του Κράτους του σε ναυτικούς τους οποίους αυτό θεωρεί ανεπιθύμητους.

Άρθρο 13

Οι πλοιοκτήτες καθενός από τα Μέρη, μπορούν να ναυτολογούν στα πλοία τους που φέρουν τη σημαία του Κρατών του ενός από τα Μέρη προσοντούχους ναυτικούς-υπηκόους του Κράτους του άλλου Μέρους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία της χώρας τη σημαία της οποίας φέρει το πλοίο.

Άρθρο 14

1. Σε περίπτωση κατά την οποία ένα μέλος του πληρώματος πλοίου του ενός από τα Μέρη διαπράξει αδίκημα στο πλοίο για όσο χρόνο το πλοίο βρίσκεται στα εσωτερικά ύδατα του Κράτους του άλλου Μέρους, οι Αρχές αυτού του άλλου Μέρους δεν θα διώκουν αυτόν χωρίς την συγκατάθεση της αρμοδίας διπλωματικής ή προξενικής αρχής της χώρας τη σημαία της οποίας φέρει το πλοίο, εξαιρουμένων των περιπτώσεων όπου:

(α) Οι συνέπειες του αδικήματος επεκτείνονται στην επικράτεια του Κράτους του άλλου Μέρους ή

(β) Το αδίκημα είναι τέτοιου είδους ώστε να διαταράσσει την δημόσια τάξη ή την ασφάλεια αυτού του Κράτους, ή

(γ) Το αδίκημα διεπράχθη από υπήκοο ή κατά υπηκόου του Κράτους στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται το πλοίο, ή

(δ) Το αδίκημα διεπράχθη κατά οιουδήποτε προσώπου, το οποίο δεν είναι μέλος του πληρώματος αυτού του πλοίου, ή

(ε) Η δίωξη είναι απαραίτητη για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών.

2. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, οι Αρχές του παράκτιου κράτους θα ειδοποιούν, κατά παράκληση του πλοιάρχου του πλοίου, την αρμόδια διπλωματική ή προξενική αρχή του Κράτους την σημαία του οποίου φέρει το πλοίο πριν την λήψη οιωνδήποτε μέτρων και θα διευκολύνει την επικοινωνία μεταξύ της εν λόγω αρχής και των μελών του πληρώματος του πλοίου. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, η ειδοποίηση αυτή μπορεί να δοθεί κατά τον χρόνο της λήψης των μέτρων.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δεν θα επηρεάσουν το δικαίωμα ελέγχου ή διενέργειας έρευνας, το οποίο οι αρχές καθενός από τα Μέρη έχουν σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.

Άρθρο 15

Οι δικαστικές αρχές καθενός από τα Μέρη δεν θα επιλαμβάνονται της εκδίκασης των οιωνδήποτε αστικών διαφορών, που έχουν σχέση με την σύμβαση εργασίας μέλους πληρώματος του πλοίου του άλλου Μέρους παρά μόνο εάν κάτι τέτοιο τους ζητηθεί από την αρμόδια διπλωματική ή προξενική αρχή αυτού του άλλου Μέρους.

Άρθρο 16

1. Εάν ένα πλοίο του ενός από τα Μέρη ναυαγήσει, προσαράξει, εξωκοίλει ή υποστεί οποιοδήποτε άλλο ατύχημα έξω από τις ακτές του Κράτους του άλλου Μέρους το πλοίο και το φορτίο θα απολαμβάνουν στην επικράτεια του Κράτους του άλλου Μέρους την ίδια μεταχείριση την οποία παρέχει στα εθνικά του πλοία και φορτία.

2. Στο πλοίο, πλήρωμα, επιβάτες καθώς και στο φορτίο θα παρέχεται σε οποιονδήποτε χρόνο βοήθεια και αρωγή όμοιας έκτασης με αυτή που παρέχεται στην περίπτωση εθνικού πλοίου.

3. Το φορτίο και τα είδη που έχουν εκφορτωθεί η διασωθεί από το πλοίο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, δεν θα υπόκεινται σε οποιουδήποτε είδους τελωνειακούς δασμούς με την προϋπόθεση ότι

δεν θα παραδοθούν για χρήση ή κατανάλωση μέσα στην επικράτεια του Κράτους του άλλου Μέρους.

4. Το πλοίο που εξώκοιλε ή ναυάγησε καθώς επίσης και όλα τα μέρη ή υπολείμματα ή εξαρτήματα και όλες οι συσκευές εξοπλισμού και οι προμήθειες ή εμπορεύματα τα οποία διασώθηκαν, συμπεριλαμβανομένων εκείνων τα οποία ρίχτηκαν στην θάλασσα, από τέτοια πλοία ή από πλοία που βρίσκονται σε κίνδυνο, ή το προϊόν της πώλησης τους, εάν πουλήθηκαν, καθώς και όλα τα έγγραφα, που βρέθηκαν στο πλοίο, που εξώκοιλε ή ναυάγησε ή που ανήκαν σ' αυτό, θα παραδίδονται στον πλοιοκτήτη ή τον αντιπρόσωπο του μετά από αίτηση τους, με δικά του έξοδα.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν θα επηρεάζουν το δικαίωμα οιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου να απαιτήσει αποζημίωση για οποιεσδήποτε ενέργειες έγιναν για την διάσωση του πλοίου ή για οποιαδήποτε βοήθεια παρασχέθηκε στο πλοίο, στο πλήρωμα, στους επιβάτες και στο φορτίο.

Άρθρο 17

Οι διατάξεις της παρούσης Συμφωνίας δεν θα επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Μερών που προκύπτουν από τις διεθνείς συμβάσεις, τις σχετικές με την εμπορική ναυτιλία, που βρίσκονται σε ισχύ.

Άρθρο 18

1. Για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής της Συμφωνίας αυτής και την διεξαγωγή διαβουλεύσεων επί σοβαρών ζητημάτων που ανακύπτουν στις διμερείς σχέσεις στον τομέα των θαλασσίων μεταφορών, τα Μέρη θα συστήσουν Μικτή Επιτροπή η οποία θα συγκαλείται κατόπιν αιτήματος καθενός από τα Μέρη.

Η Μικτή Επιτροπή, εκτός του έργου της εποπτείας της εφαρμογής της Συμφωνίας αυτής, θα έχει το δικαίωμα να διατυπώνει συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές των Μερών.

2. Η σύνθεση της Μικτής Επιτροπής καθώς επίσης και τα προς συζήτηση θέματα θα συμφωνούνται μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Μερών.

Άρθρο 19

Οι οποιεσδήποτε διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής, θα επιλύονται με απευθείας διαπραγματεύσεις μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Μερών. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία, οι διαφορές αυτές θα διευθετούνται μέσω της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 20

1. Κάθε Μέρος θα ενημερώνει δια της διπλωματικής οδού το άλλο Μέρος όσον αφορά την ολοκλήρωση των εσωτερικών διαδικασιών που απαιτούνται για να τεθεί σε ισχύ η παρούσα Συμφωνία.

Η Συμφωνία αυτή θα τεθεί σε ισχύ τριάντα ημέρες μετά την ημερομηνία της τελευταίας γνωστοποίησης.

2. Από την ημερομηνία κατά την οποία η Συμφωνία αυτή θα τεθεί σε ισχύ, στις σχέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας η Συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Ενώσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για την Εμπορική Ναυτιλία, η οποία υπεγράφη στην Μόσχα σας 16 Δεκεμβρίου 1975, θα παύσει να ισχύει.

3. Η παρούσα Συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ για δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία οιοδήποτε από τα Μέρη γνωστοποιήσει εγγράφως στο άλλο Μέρος την πρόθεση του να διακόψει την εφαρμογή αυτής της Συμφωνίας.

Έγινε στην Αθήνα την 6η του 12 2001 σε δύο πρωτότυπα αντίγραφα, το καθένα στην ελληνική, ρωσική και αγγλική γλώσσα, και όλα τα κείμενα έχουν την ίδια ισχύ. Σε περίπτωση διάστασης στην ερμηνεία, θα χρησιμοποιηθεί το αγγλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
(Υπογραφή)	(Υπογραφή)

AGREEMENT
between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Russian Federation on merchant shipping

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as the Parties,

Desiring to develop the co-operation between the two States in the field of merchant shipping and to contribute to the development of international shipping on the basis of the principles of the freedom of merchant navigation,

Have agreed as follows:

Article 1

In this Agreement:

1. The term "vessel of the Party" shall mean any vessel registered in the shipping registry of this Party and flying the flag of its State. This term shall not, however, include:
   (a) warships and other government vessels operated for non-commercial purposes;
   (b) scientific research vessels;
   (c) sea-going sporting and pleasure vessels.
2. The term "member of the crew" shall mean the master and any other person actually employed for duties on board a vessel during a voyage in the working or service of a vessel and included in the crew list.
3. The term "competent authorities" shall mean:
   in the Hellenic Republic- the Ministry of Mercantile Marine;
   in the Russian Federation- the Ministry of Transport of the Russian Federation.
   In case of any changes concerning the competent authorities, the Parties shall duly notify each other through diplomatic channels.

Article 2

The Parties shall develop bilateral relations in the field of merchant shipping on the basis of the principles of free and fair competition and the freedom of merchant navigation and shall refrain from any action that could adversely affect the international maritime transport and trade.

Article 3

1. The Parties within the limits of their respective national legislation shall continue their efforts to maintain and develop a permanent and effective co-operation between the competent authorities of their States. In particular the Parties shall carry out

mutual consultations and exchange of information between their competent authorities.

2. The Parties shall provide each other within the limits of their ability with technical assistance for the development of maritime transport.
For this purpose the Parties shall promote and encourage development of contacts and co-operation between their shipping and shipping-related organizations and enterprises.

Article 4

1. The Parties shall follow in international shipping the principles of free and fair competition and in particular:

(a) apply effectively the principle of unrestricted access of vessels of the Hellenic Republic and of the Russian Federation to the sea transportation of goods and passengers between their ports as well as between their ports and ports of third States;
(b) not apply any cargo sharing arrangements in international shipping with the exception of those cases where liner shipping companies would not have otherwise an effective opportunity to ply for trade to or from a third State;
(c) not introduce any discriminatory arrangements in respect of the international maritime transportation of goods and passengers;
(d) co-operate in the elimination of obstacles which may hamper the development of the sea trade between the ports of their States;
(e) not hinder the participation of the vessels of the Parties in the sea trade between the ports of their States and the ports of third States.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect the right of vessels of third States to participate in the sea trade between the ports of the Parties.

Article 5

1. Each Party shall afford to the vessels of the other Party the same treatment as it affords to its vessels engaged in international voyages in respect of free access to ports, allocation of berths, full use of port facilities for loading and unloading of cargoes, transhipment, embarking and disembarking passengers, as well as payment of related fees and charges, use of services intended for navigation and exercising normal commercial operations.

2. The provisions of paragraph 1 of this article:

(a) shall not apply to ports not open to the entry of foreign vessels;
(b) shall not affect the regulations concerning entry and stay of foreigners;
(c) shall not apply to activities reserved by each of the Parties for their vessels or organizations and enterprises, including in particular cabotage, sea fishing, pilotage, towage, salvage and maritime assistance;
(d) shall not oblige either of the Parties to extend to the vessels of the other Party exemptions from compulsory pilotage requirements granted to its vessels.

Article 6

1. Unless otherwise provided for in this Agreement, the Parties shall grant to each other the most favoured nation treatment in all matters concerning merchant shipping.
2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not apply to:
(a) advantages resulting from the participation of either of the Parties in an economic community of any kind;
(b) advantages which either of the Parties grants or may grant to neighbouring States.

Article 7

The Parties shall adopt, within the limits of their national legislation and port regulations, as well as of their obligations under international law, all necessary measures to facilitate and expedite maritime traffic, to prevent unnecessary delays to vessels, and to expedite and simplify, as much as possible, the carrying out of customs and other formalities applicable in ports.

Article 8

1. The documents certifying the nationality of vessels, as well as any other ships' documents issued or recognized by one of the Parties shall be recognized by the other Party.
2. The vessels of either of the Parties holding legally issued tonnage certificates shall not be subject to re-measurement in the ports of the other Party and the tonnage specified in the certificate shall be taken as the basis for the calculation of port dues of any kind or name.

Article 9

1. Each Party shall recognize the identity documents issued by the appropriate authorities of the other Party for members of the crew who are nationals of the State of this Party, and grant to the persons who possess these identity documents the rights mentioned in articles 10 and 11 of this Agreement on the conditions specified in them.
   These identity documents are:
   in respect of the Hellenic Republic- the Greek Seaman's book and the Greek passport,
   in respect of the Russian Federation- the seaman's passport.
2. The provisions of articles 10 and 11 of this Agreement shall apply correspondingly to any person who is not a national of the Hellenic Republic or the Russian Federation but possesses an identity document conforming to the provisions of the

Convention on Facilitation of International Maritime Traffic, 1965 and the Annex thereto, or which has been issued in accordance with the Seafarer's Identity Documents Convention, 1958 (No. 108) of the International Labour Organization. Such identity document shall be issued by a State which is a party to the relevant Convention and shall guarantee the readmission of the holder to the State which issued the document.

3. The provisions of articles 10 and 11 of this Agreement shall, as far as possible, apply to any person who is not a national of the Hellenic Republic or the Russian Federation and possesses an identity document other than those referred to in paragraph 2 of this article.

Article 10

1. Members of the crew of the vessel of one of the Parties holding the seaman's identity documents specified in article 9 of this Agreement, shall be permitted to stay for temporary shore leave without visas during the stay of the vessel in the port of the other Party, in accordance with the regulations in force in that port, provided that the master submits the crew list to the appropriate authorities.
2. While landing and returning to the vessel the persons mentioned above shall be subject to frontier and customs control in force in that port.

Article 11

1. Holders of the seaman's identity documents specified in article 9 of this Agreement shall be permitted to enter or leave the territory of the State of the other Party or to pass through it in transit as passengers by any means of transport for the purpose of joining their vessel or transferring to another vessel or for repatriation or for any other purpose approved by the authorities of this other Party.
2. In all the cases specified in paragraph 1 of this article the seamen must have corresponding visas of the other Party which shall be granted by the appropriate authorities within the shortest possible time.
3. In the case of a holder of the seaman's identity document specified in article 9 of this Agreement not being a national of the Hellenic Republic or the Russian Federation, the visa specified in this article for entry into or transit passage through the territory of the State of the other Party shall be granted, provided that return to the territory of the State of the Party which has issued the seaman's identity document is guaranteed to the holder of such a document.

Article 12

1. Subject to the provisions of articles 9-11 of this Agreement the regulations in respect of entry, stay and departure of foreigners are kept fully in force in the territories of the States of the Parties.

01001010107100012

2. Each Party reserves the right to deny entry into the territory of its State to seamen whom it considers undesirable.

Article 13

Shipowners of either of the Parties may employ on board their vessels flying the flag of the State of one of the Parties qualified seafarers who are nationals of the State of the other Party in accordance with the national legislation of the flag State.

Article 14

1. If a member of the crew of a vessel of one of the Parties commits an offence on board the vessel while the vessel is within the internal waters of the State of the other Party, the authorities of this other Party shall not prosecute him without the consent of the competent diplomatic or consular official of the flag State, save only in the cases when:
   (a) the consequences of the offence extend to the territory of the State of the other Party; or
   (b) the offence is of a kind to disturb the public order or security of that State; or
   (c) the offence has been committed by a national or against a national of the State in the territory of which the vessel is staying; or
   (d) the offence has been committed against any person who is not a member of the crew of that vessel; or
   (e) the prosecution is necessary for the suppression of illicit traffic in narcotic drugs or psychotropic substances.
2. In the cases provided for in paragraph 1 of this article, the authorities of the coastal State shall notify on request of the master of the vessel the competent diplomatic or consular official of the flag State before taking any steps and shall facilitate contact between such official and the crew members. In cases of emergency, this notification may be communicated while the measures are being taken.
3. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect the right to inspect or conduct investigation which the authorities of either of the Parties have in accordance with their national legislation.

Article 15

The judicial authorities of either of the Parties shall not undertake any civil proceedings related to a contract of employment of a crew member of a vessel of the other Party, unless they are so requested by the competent diplomatic or consular official of this other Party.

Article 16

1. If a vessel of one of the Parties suffers shipwreck, runs aground, is cast ashore or suffers any other accident off the coast of the State of the other Party, the vessel and the cargo shall enjoy in the territory of that State the same treatment which is accorded to its national vessels and cargoes.
2. The crew and passengers as well the vessel itself and its cargo shall be granted at any time help and assistance to the same extent as in the case of a national vessel.
3. The cargo and articles unloaded or saved from the vessel specified in paragraph 1 of this article, provided they are not delivered for use or consumption in the territory of the State of the other Party, shall not be liable to any customs duties.
4. The vessel so stranded or wrecked as well as all its parts, debris, accessories, appliances, rigging, provisions and goods salvaged, including those jettisoned by such vessels or by vessels in distress, or the proceeds thereof if sold, as well as all documents found aboard the stranded or wrecked vessel or belonging to it, shall be delivered to the shipowner or his representative when claimed by them, at his own expense.
5. Nothing in this article shall affect the right of any physical or juridical person to claim for compensation for any actions taken for the salvage of the vessel or any assistance provided to the vessel, the crew, the passengers and the cargo.

Article 17

The provisions of this Agreement shall not affect the rights and obligations of the Parties, arising from international conventions in force, related to merchant shipping.

Article 18

1. For ensuring the effective implementation of this Agreement and carrying out consultations on main issues of mutual relations in the field of maritime transportation the Parties shall establish a Joint Commission, which shall meet at the request of either of the Parties.
   Apart from the work of supervising the application of this Agreement, the Joint Commission will have the right to make recommendations to the competent authorities of the Parties.
2. The composition of the Joint Commission as well as the matters to be discussed shall be agreed between the competent authorities of the Parties.

Article 19

Any disputes concerning the interpretation or application of this Agreement shall be settled by direct negotiations between the competent authorities of the Parties.
In case no agreement is reached the disputes shall be settled through diplomatic channels.

Article 20

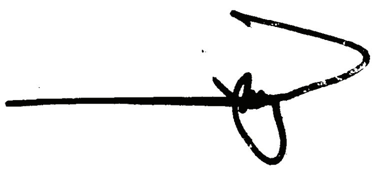
1. Each Party shall notify through diplomatic channels the other Party upon the completion of the internal procedures necessary for the entry into force of this Agreement.
   The Agreement shall enter into force thirty days following the date of the last notification.
2. From the date on which this Agreement enters into force in relations between the Hellenic Republic and the Russian Federation the Agreement between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics on merchant shipping signed in Moscow on 16 December 1975 shall cease to be effective.
3. This Agreement shall remain in force for twelve months after the date on which either of the Parties notifies in writing to the other Party on its intention to terminate this Agreement.

Done at Athens on this 6th day of December in two original copies each in the Hellenic, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall be used.

For the Government
of the Hellenic Republic

For the Government
of the Russian Federation

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 20 παρ. 1 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Λ. ΚΑΤΣΕΛΗ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2010

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

01001010107100012

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster.et@et.gr